

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

DIR.ZSW.174.3.2014/AS

f. Olym. Kudelski

Warszawa, 28 kwietnia 2014 r.

Pan
Andrzej Biernat
Minister Sportu i Turystyki

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z pismem nr DP-WPL/0201/6/2014/1 z dnia 15 kwietnia br., dotyczącym projektu rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki w sprawie nabywania uprawnień przewodnika górskiego, uprzejmie informuję, że w świetle uzasadnienia dla pozostawienia przewodnika górskiego jako zawodu regulowanego – które odnosiło się głównie do kwestii bezpieczeństwa turystów oprowadzanych przez przewodników – wątpliwości budzą następujące regulacje.

1. Utrzymywanie dwóch części egzaminu teoretycznego

Biorąc pod uwagę, że zakresy części pisemnej i ustnej właściwie nie różnią się między sobą, a oprócz części teoretycznej procedura egzaminacyjna przewiduje także część praktyczną, tego typu regulacja stanowi nieuzasadnioną barierę w dostępie do zawodu. Proponuję odstąpić od części ustnej, której wyniki są trudniejsze do zweryfikowania niż wyniki części pisemnej.

2. Warunek minimalnej liczby kandydatów do przeprowadzania egzaminu (10 osób w przypadku egzaminu na uprawnienia III klasy oraz 3 osoby w przypadku egzaminu na uprawnienia II i I klasy)

W sytuacji okresowego niższego zainteresowania przystąpieniem do egzaminu, może to oznaczać barierę w dostępie do zawodu.

W przypadku egzaminu na uprawnienia III klasy, wskazane byłoby wprowadzenie w postaci minimalnej częstotliwości przeprowadzania takiego egzaminu (np. raz

DEPARTAMENT TURYSTYKI

dnia 29. 04. 2014

ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa

tel. (22) 628 19 44, faks: (22) 529 20 21, e-mail: sekretariat.minister@nauka.gov.pl, www.nauka.gov.pl

Nr

na 2 lub 3 miesiące), która gwarantowałaby możliwość podejścia do egzaminu w przypadku grup szkoleniowych liczących mniej niż 10 osób. Natomiast w przypadku egzaminu na uprawnienia II i I klasy wskazane byłoby zniesienie progu. Jest to wskazane zwłaszcza w świetle wprowadzenia możliwości realizacji szkolenia poprzez „kierowane samokształcenie”.

3. Utrzymanie podziału klasowego uprawnień przewodników beskidzkich i sudeckich

W świetle znacznych różnic między Tatrami oraz Sudetami i Beskidami pod względem ewentualnego zagrożenia dla życia i zdrowia ludzkiego, nadmierna regulacja uprawnień przewodników beskidzkich i sudeckich nie jest uzasadniona. O wątpliwej zasadności tego podziału uprawnień przewodników beskidzkich i sudeckich świadczą też programy szkoleń uzupełniających, które odnośnie do uprawnień II i I klasy są prawie identyczne (z wyłączeniem szkolenia praktycznego).

z wyrazami szacunku

wz. Ministra
SEKRETARZ STANU
M. Ratajczak
prof. Marek RATAJCZAK